

Dag, der gaar, føles Trangen til lovnede Regler stærkere og stærkere.

Med Hensyn til de enkelte — jeg ved ikke en Gang, om man kan sige Indvendinger, men i hvert Fald Spørgsmaal, som ere rejste vedrørende Lovforslaget, skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) rørte ved Lovforslagets § 4, Spørgsmaalet om, hvilken Adkomst der skal til for at give sig af med de heromhandlede Anlæg, for at være Installatør af dem. Det er jo ikke saa underligt, at dette Spørgsmaal, som har været stærkt nok til at dele den i øvrigt saa særdeles enige Kommission i et Flertal og et Mindretal, ogsaa kan give Anledning til nogen Tvivl, naar Sagen nu kommer for Lovgivningsmagten. Det syntes jo, at det ærede Medlem var mest tilbøjelig til at se paa Spørgsmaalet, saaledes som Mindretallet i Kommissionen har gjort. Jeg vil meget beklage, om han i saa Henseende skulde faa Tilslutning fra Flertallet i noget af de høje Ting, thi jeg tror, i Tilslutning til, hvad det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (P. Nielsen) sagde, at det har overmaade meget at sige med Hensyn til den praktiske Udvikling af de heromhandlede Anlægs Anvendelse i Praksis her i Landet, at der for Udnyttelsen af den særdeles værdifulde og betydningsfulde Naturkraft, som Elektriciteten er, ikke lægges større Vanskeligheder, end højst nødvendigt, i Vejen. Og jeg tør da ogsaa tro, at naar Kommissionens Flertal har ment at kunne nøjes med de Regler, der nu ere optagne i § 4, og i saa Henseende har den stærke Grund under Fødderne, som Loven af 23. Januar 1903 giver — denne Lov, som udtrykkelig omhandler Elektricitetsværker —, saa maatte man kunne overvinde sin Betænkelighed ved at slutte sig til dette Standpunkt. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds mente, at det nærmest var en Inkurie, naar man i Loven af 1903 havde taget Elektricitetsværker med og altsaa fra hele Lovgivningsmagts Side havde fastslaaet, at den enkelte Kommune var Herre over, hvorvidt der skulde kræves nogen særlig Prøve for at være Installatør af Elektricitetsværker. Deri tror jeg dog, det ærede Medlem tager fejl. Jeg har ikke haft Lejlighed til nærmere at

undersøge denne Lovs Forarbejder; men indtil jeg bliver overbevist om det modsatte, maa jeg gaa ud fra, at Lovgivningsmagten har været sig bevidst, hvad den gjorde, og at den virkelig har ment, at man uden Fare turde lægge Afgørelsen af dette Spørgsmaal i Kommunernes Haand. Det er dette, som er sket; det er dette, som altsaa ogsaa anbefales i Kommissionens Forslag, og som dens Flertal har sluttet sig til. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at der var givet Ministeren for lidt, idet han ikke kunde autorisere andre Installatører til Anvendelse over hele Landet end dem, der havde taget den i § 4 omhandlede Prøve, medens derimod Kommunerne kunde autorisere, hvem de vilde, føler jeg mig ikke krænkede af den Forskel, der i saa Henseende er gjort i Lovforslaget eller fra Kommissionens Flertals Side mellem Kommunerne og Ministeren, saa meget mindre som det ærede Medlem vist ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, at det, Ministeren har at gøre i denne Sag, ikke er at autorisere den enkelte Installatør, men derimod Prøven, som disse, om jeg saa maa kalde dem, privilegerede Installatører skulle underkaste sig; den skal godkendes af Ministeriet, men naar den er godkendt, har heller ikke Ministeriet eller Ministeren mere dermed at gøre; saa har enhver, der har bestaaet denne Prøve, Berettigelse til uden videre at træde i Virksomhed som privilegeret Installatør over hele Landet.

At der kan være sproglige Indvendinger at gøre mod Lovforslaget, skal jeg ikke benægte, og jeg skal gerne se Ændringer i saa Henseende fremkomme. Ogsaa jeg er en varm Ven af et rent og godt Lovsprog, saa dansk, som det er muligt.

Naar det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) rejste Spørgsmaal om, hvorfor man ikke i Lovforslaget omtaler Statsbanerne, særlig med Hensyn til, at det ogsaa kunde være ønskeligt at føre Stærkstrømsanlæg over deres Territorium, saa skal jeg dertil svare, at derom kan der selvfølgelig godt blive Spørgsmaal, og derom bør der saa ikke være Tvivl, at hvis det er ønskeligt for vedkommende Stærkstrømsanlæg at blive ført over Statsbanerne, bør dette ogsaa ske, naar det